

אירוע היסטורי — בעוד שמזכירת הממשלה מוסרת לעיתונות, באורח רישמי, כי "... מר פרס סיפר לממשלה כי ניפגש עם הנשיא קנדי באורח מיקרי..."

"הארץ" על הארץ

"גילוי הממונה על שרותי הבטחון על סיכסוכו עם בן-גוריון!" נחש קורא אחד. "תיכניות צה"ל למיקרה של מהפכה ב-ירדן!" סבר שני.

בדרך כלל, אין הארץ יוצר מתיחות בין קוראיו. אך השבוע הצליח לעשות זאת. ביום השישי הופיע גליונו, כששני-שלישי העמוד השני ריקים.

מאז פרשת-לבון, למד הקורא הישראלי להעריך נכונה את משמעותו של כתם לבן — והיא יודע כי הכתם בא, בדרך כלל, דווקא במקום האינפורמציה המרתקת ביותר. הערה גדולה של המערכת הוסיפה שמן על מדורת הסקרנות: "מטעמים טכניים נמנע מאיתנו להרפס את הידיעות המיועדים (כך!) לעמוד זה — ואת קוראיו הסליחה על התקלה ועל איחור העתון."

לאיסורי ביותר. איזה חומר היה צריך להופיע באותו עמוד? הפעם טעו כל הקוראים: יד הצנוורה לא היתה בדבר. שום חומר סודי-יותר לא ניגנו. לעומת זאת, נפל חומר מאודי-לאיסורי על הארץ.

הדבר קרא מאוחר בלילה. עמודי-העופרת כבר היו מוכנים לגמרי, המתין רק להכנת היציקה למכונה הרוטציונית. עורך-הלילה מיהר לביתו, בידועו כי מלאכתו נשלמה.

לפתע התפרק העמוד, ולמעלה ממחצית החומר התפור על הריצפה. איסופו מחדש היה נמשך שעות, ופועלי-הדפוס חסרי הישע לא ידעו איזה חומר אלטרנטיבי להכי נים לעמוד. הם פשוט השאירוהו ריק, הר סיפו את ההערה המיסתורית, עם שגיאת הדיקדוק.

החומר המקורי נשאר על הארץ של הארץ.

עליה

אסיר ציון

המושג "חף מפשע כתינוק" איבד בישר-אל את משמעותו. מסתבר, כי אף תינוק עלול להיות לא חף מפשע. הוא עשוי אפרי לו לשבת בבית-סוהר.

האסיר הישראלי הצעיר ביותר הוא, כנר, אה, יהודה בן-שושן. אם כי יהודה הוא בן 11 חודש בלבד, הוא אינו סתם אסיר, הוא כבר אסיר מועד. הפעם מבלה יהודה גורדין של חודש מאסר בבית-הסוהר בעת-לית. הוא יושב בכלא זו הפעם השלישית.

"אתה צעיר, תחזיק מעמד." תול-דוד חייזר היה יהודה בן-שושן עם קצרים, שכן הם מונים רק 11 חודשים. אולם תול-דוד חייזר, ויקטור וסונו בן-שושן, ארו-כיים ומסוכנים יותר.

למרות שויקטור בן-שושן הוא בן 24 בלבד, היה בעל-מקצוע עוד בחוץ-לארץ, ויחשב כי כסנדלר מומחה יוכל להסתדר על הצד הטוב ביותר.

אולם חייזר בארץ החלו בצורה קצת שו-נה משחשבו. ויקטור בן-שושן הופנה לטבר-יהודית. ושם, לא זו בלבד שלא הייתה עבודה עבור סנדלר, אלא שבכלל לא הייתה עבודה. במשך שלושה חודשים התייצב ויקטור מדי יום ביומו בלשכת העבודה ובסוכנות, במשך שלושה חודשים הלעיטו אותו בהבטחות. אבל קשה להאכיל אשה וחמישה ילדים בהבטחות.

מכרים הבטיחו לו, בתל-אביב ימצא תע-סוקה בנקל. לכן פנה למחלקה המלומת של הסוכנות, ביקש העברה לאזור תל-אביב. "נעביר אותך, אולם רק לאחר שתביא אישור שיש לך שם עבודה קבועה," ענו לו.

ויקטור נסע בעצמו לתל-אביב, וקיבל מיד עבודה בבית-מלאכה לסנדלרות, ברחוב בלפור 11. הוא השתכר כחמש מאות ליר-רות לחודש. אולם הבריתה הגיע רק אחת לשבוע, ומכל משכורתו לא נותר הרבה.

70 לירות עבור מקום לינה, 200 לירות למחיתו ולנעיותו.

אחרי שלושה חודשים הביא את האישור, אולם ניתקל בסירוב: "עכשיו לא נעבירך, כי אתה צעיר ותחזיק מעמד."

אבל ויקטור בן-שושן לא החזיק מעמד. כל המריית אשר הצטברה בו במשך חוד-שים ארוכים התפרצה בבת-אחת. בצורת שערוריה איומה. התקרית נגמרה בהתער-בות המשטרה וההחלטת בית-המשפט, אשר דן אותו לחודש מאסר.

ברם, היתה זו רק ראשית התסבוכות הפלילית של משפחת בן-שושן.

שכיתה עם מכשולים. כאשר יצא (המשך בעמוד 20)

עתונות

המחנה רוקד

לפי חלילו של מי?

בראש הכתבה: תמונה ובת-רושם, מוצ'לחת במידה בלתי-רגילה, של שמעון פרס, בפניה של מדינאי והוגה-ידיעות. הכותרת: "נשיא תוסס וסקרן — שיחתו של שמעון פרס עם הנשיא קנדי מורה על אתגר חדש גם בסגנון המדיני."

מדוע מודגשת המילה "סגנון" במקור? על כך מלמדת הכתבה עצמה. היא קובעת, בין השאר, את התגליות המדיניות המפתיעות הבאות:

"אין ספק שצעים קיומה של שיחה כזאת, שלושה חדשים בלבד אחרי שקנדי קיבל בפלורידה את שרת-החוף, הוא הישג חשוב לישראל."

"... יהיה זה מצב מדיני מצויין ליש-ראל, אם יגיעו יחסיו עם ארצות-הברית למצב, בו נוכל להביע מפעם לפעם את המעיק עלינו בפני הנשיא, ולבקש את תשור-מתלבו לסכנות בטחוננו."

"למרות שסגן שר-הבטחון הוא בדרוג של סגן-שר, לא הפריע הדבר לנשיא קנדי להזמין, לשוחח עמו כאשר שוחח. היתה זו הוכחה נוספת לכך שעומדים עתה בפנינו אתגרים חדשים וגדולים גם בכיוון המדיני וגם בסגנון המדיני..."

במילים אחרות: פגישה זו היתה היס-טורית, כי היא הוכיחה שהנשיא קנדי מוכן בכלל לקבל לשיחה אדם ישראלי. הדבר חיוני לבטחון, כי בטחון ישראל תלוי בכך שאפשר יהיה "מפעם לפעם", אחת-ל-שלושה חדשים, לספר לנשיא מה מעיק על ישראל. והאיש המתאים הוא שמעון פרס (ולא שרת-החוף) כי דרוש "סגנון חדש".

הרמז: אילו אומרים גולדה ופרס לנשיא את אותו הדבר, מייצג פרס סגנון חדש, שיצעה רושם עמוק על קנדי התוסס והסקרן.

רוח ג'נוו. מי פירסם כתבה זו? איש לא היה מנחם את התשובה לתעלומה זו: שמעון פרס עצמו.

כי אותה רשימה, היונקת ממסורת השתד-לנות של שמונים דורות בנסו, הופיע דהקא בביתאון הבטחוניים הצרופ: במחנה. היא נושאת בחובה גם את התשובה ל-תעלומה אחרת: הכלולה בדר"ח האחרון של מבקר-המדינה. גילוייו: במחנה מפסיד ב-שנה, להלכה, סכום של 151 אלף לירות מכספי משלם-המיסים, ולמעשה סכום הרבה יותר גדול, כי בהפסד זה "כוללות רק חלק מהוצאות העריכה, מאחר שהשכר של אנשי-הצבא העוסקים (בהוצאתו) כלולים בסעיפי התקציב הכלליים של צה"ל."

התעלומה היא: מדוע ישלם משלם-המיסים עבור פירסום במחנה? כי אותם אורחים אינם מעוניינים לקראו, כפי שקובע מבקר-המדינה: השבועון מוכר בשבוע, בכל דור-כני המכירה בישראל, 2500 טפסים בלבד, בעוד 1730 טפסים בלתי-מכורים מוחזרים.

מספר עלוב זה אינו כולל את כל הי-תשובה. כי משרד-הבטחון דואג לשלוח את השבועון לבת-הם של 6500 אורחים, מהם רבים בתשלום חלקי או בלי תשלום. בראש הרשימה: קציני-מילואים, שאינם יכולים ל-טרב מבלי לעשות רושם רע על משהו.

"באורח מיקרי." התירוץ הרישמי הוא כי היעד העיקרי של העתון הוא צה"ל עצמו, אשר לחיליו מחולקים מדי שבוע, בחינם, 10,700 טפסים, אם ירצו בכך, אם לאו. המכירה לאורחים מהה, להלכה, רק תוספת.

אולם אופי העתון עצמו אינו מאמת תירוץ זה. נידמה כי המצב הוא הפוך: החיילים מהמים תירוץ, והעתון מכחן ל-ציבור האזרחי, כדי להאזיר שם את שם הבוסים האזרחיים של משרד-הבטחון ובני-סחומם. ולדאיה: עורך העתון אינו חייל, המושרש בהחי יחידות צה"ל, אלא אזרח. כמו כל עורכי במחנה במשך תריסר הי-שנים האחרונות, נימנה גם הוא עם עסקני הדור הצעיר של מפא"י.

מבחינה זו, משקף השבועון נאמנה את רוחה של צמרת משרד-הבטחון עצמי. כי אפשר למצוא בו רק הד קלוש מאד מרות צה"ל, מן הבעיות המסעירות והמרתקות את החייל הקרבי. אך אפשר למצוא בו מנה-שבועית גדושה של תעמולה מוסחית וגלוייה לטיעה הבטחוניסטית במפא"י.

לכן תורם משלם-המיסים מכספו עבור כתבה המתארת את פגישת קנדי-פרס כי-ההוגשות אינן מופיעות במקור.

אופנת חוף עילאית

ל.פ. קובץ

פרסום צימט

טיוולים
ל אירופה
התיעק עם
פלתורם
תהילה

אליה חסלטר
סלמדת
טוויסט מדיסון
וכל רקוד אחר
דואו
ת.מ. רח פיסקר 2
טל. 56905

החלה ההרשמה לשנת הלימודים תשכ"ד

על הנרשמים לכתה ט' להביא עמם תעודת שליש ב' מספר מקומות מצומצם גם בכתה י' לתלמידי ביה"ס — מועדון-תלמידים הברתי-חינוכי, בשעות אחה"צ (לא חובה).

ריאלית (מכונאות)
כלכלית (מסחרית)
הומניסטית (גיאוגרפית היסטורית)

פ ר ט י מ ו ה ר ש מ ה :
יומיום, בשעות 9 בבקר עד 9 בערב, במשרד ביה"ס :
רחוב בלפור 29, תל-אביב (מול בית הבריאות ע"ש שטראוס).

אוטובוסים: 4, 5, 25, 26, 13 וכן כל יתר הקוים העוברים ברחוב אלנבי ושדרות שילוב.

שכר לימוד עממי
(ספרים, מחברות — אספקת ביה"ס)

כפל כתה — 27 תלמידים בלבד
לד בית-הספר גם גימנסיון ערב במגמות הרגילות.